

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **S. H.**, zastoupená JUDr. Petrem Schlesingerem, advokátem se sídlem Bratčice 137, adresa pro doručování: Slovákova 11, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2010, sp. zn. OUSR/MMB/0162717/2010/4, č. j. MMB/0189219/2010, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) Statutární město Brno**, se sídlem Dominikánské nám. 196/1, Brno, zastoupené Mgr. Milošem Procházkou, advokátem se sídlem Divadelní 4/616, Brno, a **2) Ing. V. K.**, zastoupený JUDr. Petrem Schlesingerem, advokátem se sídlem Bratčice 137, adresa pro doručování: Slovákova 11, Brno, o stavebním povolení na stavbu víceúčelové tělocvičny, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2010, č. j. 30 A 71/2010 - 140,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2010, sp. zn. OUSR/MMB/0162717/2010/4, č. j. MMB/0189219/2010, jelikož bylo podané osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Žalovaný zamítl odvolání osoby zúčastněné na řízení 2) a současně potvrdil prvostupňové rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno - Žebětín, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), ze dne 15. 3. 2010, č. j. MCZEB 00521/2010/REF, kterým bylo osobě zúčastněné na řízení 1) vydáno stavební povolení na stavbu - Víceúčelová tělocvična při základní škole Otevřená, Brno - Žebětín, ul. Otevřená, na pozemku p. č. 899/3, k. ú. Žebětín (dále jen „stavba“).

Spornou otázkou v této věci je posouzení aktivní legitimace stěžovatelky k podání správní žaloby.

II. Kasační stížnost

Stěžovatelka v kasační stížnosti vyjádřila své přesvědčení, že v souladu s ustanovením § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimovaná k podání žaloby, a to bez ohledu na to, zda s ní správní orgány jako s účastníkem řízení jednaly či nezákonně nejednaly. Své tvrzení podpořila odkazem na důvodovou zprávu k s. ř. s., která dle jejího názoru zdůrazňuje, že novou úpravou správního soudnictví byla odstraněna vazba žalobní legitimace na účastenství v řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo. Stěžovatelka již v žalobě dala výslovně najevo, že zkrácení svých práv spatřuje v nepřípustné míře hluku a jiných emisích spojených s budoucím provozem stavby.

III. Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

Žalovaný a osoba zúčastněná na řízení 2) se ke kasační stížnosti nevyjádřili. Osoba zúčastněná na řízení 1) se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnila s právním názorem krajského soudu vyjádřeným v odůvodnění jeho usnesení. K možnému zkrácení práv stěžovatelky dále uvedla, že stavba, proti které stěžovatelka brojí, splňuje všechny parametry a normy stanovené českým právním řádem a stěžovatelka neprokázala opak.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

Ze správního spisu předloženého žalovaným bylo ke skutkovému průběhu věci zjištěno, že dne 15. 3. 2010 bylo osobě zúčastněné na řízení 1) stavebním úřadem vydáno výše specifikované stavební povolení, proti kterému v zákonné lhůtě podala osoba zúčastněná na řízení 2) odvolání. Stěžovatelka v přesvědčení, že

jí náleží práva účastníka řízení, se k podanému odvolání připojila. Odvolání stěžovatelky bylo žalovaným zamítnuto jako nepřípustné samostatným správním rozhodnutím ze dne 7. 5. 2010, sp. zn. OUSR/MMB/0162717/2010/5, č. j. MMB/0189237/2010, jelikož žalovaný dospěl k závěru, že stěžovatelka není účastníkem řízení. Současně bylo samostatným rozhodnutím ze dne 7. 5. 2010, sp. zn. OUSR/MMB/0162717/2010/4, č. j. MMB/0189219/2010, zamítnuto odvolání osoby zúčastněné na řízení 2) a předchozí rozhodnutí stavebního úřadu v plném rozsahu potvrzeno. Žalovaný v tomto rozhodnutí výslovně na str. 6 pod bodem 2. uvedl, že o odvolání stěžovatelky, které bylo vyhodnoceno jako nepřípustné, bylo rozhodnuto v samostatném řízení. Stěžovatelka přesto žalobou podanou ke krajskému soudu brojila proti rozhodnutí žalovaného o odvolání osoby zúčastněné na řízení 2). Krajský soud žalobní návrh stěžovatelky usnesením ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl jako podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou. V odůvodnění napadeného rozhodnutí krajský soud uvedl, že žalobkyně měla možnost podat žalobu proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu o povolení stavby. Krajský soud tak uzavřel, že stěžovatelka není osobou aktivně legitimovanou k podání žaloby, jelikož předmětem žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného bylo odvolání osoby odlišné od osoby stěžovatelky a jednoznačně tak uvedeným rozhodnutím nemohlo dojít ani k zásahu do její právní sféry.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná. Ačkoli stěžovatelka výslovně nepodřazuje důvody kasační stížnosti pod konkrétní ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., je z obsahu kasační stížnosti a vzhledem ke skutečnosti, že žaloba byla krajským soudem odmítnuta a nedošlo k meritornímu přezkoumání žalobních bodů, zřejmé, že uplatňuje námitky dle písm. e) cit. ustanovení s. ř. s. V rámci tohoto stížního bodu může být též přezkoumáno posouzení právní otázky, dle něhož byla žaloba odmítnuta. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Dle soudního řádu správního je aktivně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu každý, kdo tvrdí, že byl rozhodnutím, které považuje za nezákonné, zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. Pojem rozhodnutí je vymezen pro řízení o žalobě v § 65 odst. 1 s. ř. s., podle něhož se jedná o úkon správního orgánu [viz § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Lze souhlasit s poznámkou stěžovatelky, že od účinnosti soudního řádu správního byla odstraněna výhradní vazba žalobní legitimace na účastenství v řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, v projednávané věci to

však nic nemění na nedostatku aktivní legitimace na straně stěžovatelky. Stěžovatelku nelze označit za tzv. „opomenutého účastníka“, kterému bylo upřeno hájit svá práva a oprávněné zájmy v řádném správním řízení.

Žalovaný rozdělil rozhodování o společném odvolání stěžovatelky a osoby zúčastněné na řízení 2) do dvou samostatných řízení, přičemž odvolání stěžovatelky zamítl dle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu pro nepřípustnost rozhodnutím ze dne 7. 5. 2010, sp. zn. OUSR/MMB/0162717/2010/5, č. j. MMB/0189237/2010. V uvedeném rozhodnutí se žalovaný účastenstvím stěžovatelky podrobně zabýval i s přihlédnutím k extenzivnímu výkladu pojmu „sousední pozemek“, přičemž dospěl k závěru, že povolovanou stavbou nemůže být vlastnické právo stěžovatelky přímo dotčeno. Nad rámec současně věcně vypořádal odvolací námitky stěžovatelky. O charakteru úkonu (rozhodnutí) žalovaného proto nemohlo být v daném případě pochyb, avšak stěžovatelka se proti tomuto rozhodnutí nijak nebránila. Předmětem její žaloby podané ke krajskému soudu bylo rozhodnutí žalovaného o odvolání osoby zúčastněné na řízení 2), ve kterém o jejích právech a povinnostech již rozhodováno nebylo. Je nutno konstatovat, že tímto postupem stěžovatelka zcela rezignovala na obranu vůči správnímu rozhodnutí žalovaného, ve kterém byla posuzována její účastenská práva. Lze přisvědčit krajskému soudu, že v rozhodnutí napadeném ze strany stěžovatelky bylo předmětem rozhodování odvolání osoby odlišné od osoby stěžovatelky, a stěžovatelka proto v projednávané věci nebyla osobou aktivně legitimovanou k podání správní žaloby.

Nejvyšší správní soud se proto ztotožnil se závěrem krajského soudu, který neshledal aktivní legitimaci stěžovatelky k podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného, a žalobu usnesením odmítl jako podanou osobou zjevně k tomu neoprávněnou.

V. Závěr a náklady řízení

Stěžovatelkou uplatněné kasační námitky nebyly ve vztahu k napadenému usnesení krajského soudu shledány důvodnými, v řízení nebyly shledány ani jiné nedostatky, ke kterým Nejvyšší správní soud dle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlíží z úřední povinnosti, kasační stížnost byla proto v souladu s § 110 odst. 1, větou poslední, s. ř. s. zamítnuta.

Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady v tomto řízení nevznikly, Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že nemají právo na náhradu nákladů

řízení o kasační stížnosti, neboť z titulu svého postavení v řízení mají právo na náhradu pouze těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil; případně jim soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě však Nejvyšší správní soud osobě zúčastněné na řízení splnění žádné povinnosti, v souvislosti s níž by jí vznikly náklady, neuložil, nebyly shledány ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu